

Barcelona 23-Novembre 1971

Estimat germà: Notícies meves per fi. Veuràs, després de marchar tu de Madrid vareig agafar un costipat molt fort i després es veu que al fer una baixa de defenses va atacarme la meva columna vertebral i desde llavors que estic malalta. Ja feia però un parell de mesos que a dir veritat sentia molèsties al coll i per la matinada tenia uns dolors de cap molt forts amb mareig, però anava aguantant amb algun analgèsic, però es veu que com et dic després del refredat va posarse malament i he tingut de fer llit estirada i amb forta medicació. Avui és el primer dia que em trobo molt millor i ja puc estar ratets sentada per lo que aprofito escriuret i també com aquest matí Pau que no podia demorar més fer unes gestions a San Carlos ha marchat, jo esti aixis aprofitant fer carta llarga i amb tranquil·litat i claretat.

Suposo que el líquid per al cabell seria el que volia Priscilla. El venien a la mateixa peluqueria. Si li va bé ja en compraré més cuan en vulgui. Avans d'air vàrem rebre carta seva escrita en perfecte castellà. És molt gentil.

Estic ilusionada de que vinguis per la primavera i en parlem amb Pau. Si vens sol estaràs en tot a casa, si vens amb Priscilla, podríeu dormir i esmorzar prop de casa (més lliures i no és car) i menjar amb nosaltres a casa. Ja en parlarem més endavant. Et sembla bé?

Ara be la noticia familiar =

Aquest istiu no sabíem per quin motiu Sofia es portaba molt malament amb nosaltres, més ben dit malament no és la paraula, desatent grollera ineducada retinent. Evitava veurens, estar prop nostre, fer conversa fins a l'extrem que era tant sorprenent que temíem que degut a la seva gran amargament se li avia alterat el sistema nerviós. Nosaltres pensant lo últim teníem paciència de sants. Per fi un dia en diu el nebot Albert, que te de parlarnos. Ens explica que Sofia els va dir que estava molt disgustada amb nosaltres, doncs sabia la nostra situació matrimonial i que ens aviem portat malament de no dirli, que lo que ell sabia li expliqués i que a lo millor un dia vindríem a discutir la herència etc etc. Vàrem deixar pasar dies sense dir res (ja estabem a Barcelona tots). Ella no telefonaba ni la vàiem. Uns dies avans de empendre el viatge cap a León, Salamanca etc amb els amics Oriols Pau va dirli que teníem que marchar i que avans volíem parlarli. Va venir i son pare li va dir que el nebot ens avia tramés les seves queixes. Li va dir que no aviem cregut mai necessari dirli res, doncs era filla nostra tan normal com els altres i que aixis com els Naciones amb la mateixa moneda varen devaluarla, aixis també varen anular lo nostre fet durant la guerra. Que ell era lliure de lligams i bens, que jo com a dona i ella com a filla érem els seus hereus, i que les coses estaben totes ben arreglades. Desde luego crec i no m'equivoco que va sentirse tranquila, al saber que ningú podia discutirli la herència; el seu fons o el de Arturo era aquest. Els fills són terriblement egoistes. Francament cuan desde fa 34 anys ho han acceptat tot-hom ens ha vingut de nou que dos precisament ella, la que ho poses al viu, i la seva reacció, doncs a la seva edad i plena de fills sense meditar. Com sempre ha estat mimada cuidada i tot ho ha tingut, ens ha ferit l'ànima.

No saps quin istiu em pasat de tristos i preocupats. Ara sembla que tot es calma i el temps no pasará en va. Aquest any però no va felicitar-me per al meu sant ni el dia de la madre, però jo li vareig enviar al seu 30 Setembre passat un gran regal, perquè vegés la diferència de pare i fill. Aquests dies que estic malalta val a dir que torna a portarse normal ha vingut casi cada dia m'ha portat revistes uns dolços, i air va dir-me al marchar Pau que si volia vindria a dormir per ferme companyia. Com veus això ha millorat i n'estic contenta, lo pasat era francament amoïnada. Com veus quan no son

naps son cols com deien els vells d'avans. T'envio el retall de diari. No està ben descrit. No creus?

Jo no se si t'he dit en carta que de Mallorca Casa Bonet vareig rebre una factura de una manteleria amb 1 dòlar i ½ dintre (que et guardo). Si vols la enviaré. No recordo si et vareig dir que he cobrat de la Vanguardia el 4 de Octubre pasat 45.000 pts i les vareig ingressar al teu conte; si et sembla a final de Decembre aniré altre vegada a cobrar.

Recorts a Priscilla (li escriuré) i per a tu una ben forta abraçada de la teva germana qui molt t'estima

[Signatura]